

**Aplikácia základných
zásad
uvedených v Koráne
v každodennom živote**

Abdulwahab Al-Sbenaty

Aplikácia základných zásad uvedených v Koráne v každodennom živote

Prvé vydanie 2022

Autor: JUDr. Abdulwahab Al-Sbenaty

©Abdulwahab Al-Sbenaty

www.koran.sk

ISBN 978-80-570-4405-5

Obsah

Úvod.....	3
1. Delenie základných zásad.....	5
2. Mechanizmus vzájomného fungovania a interakcie základných zásad.	8
3. Základné zásady v Koráne.	26
Použitá literatúra.....	33
Z publikácii autora.	34

Úvod

V roku 2019 som vydal publikáciu pod názvom Islam, podstata náboženstva¹. Uvedenú publikáciu som napísal, aby som do nej zhrnul v niekoľkých bodoch základné zásady, ktoré sú obsiahnuté v Koráne a ktoré nám Korán zdôrazňuje, ako tie najzakladanejšie a najdôležitejšie, ktorých by sme sa mali držať v každom čase a na každom mieste, kým sme v terajšom živote.

Publikáciu som sa pokúsil urobiť čo najjednoduchšiu, hlavne z dôvodu, aby bola zrozumiteľná a ľahko aplikovateľná pre každého, kto si ju prečíta bez ohľadu na vek alebo vzdelanie. Publikácia je síce nenáročná a jednoduchá, ale o to väčší je jej význam, kvôli ktorému som ju s božou pomocou zostavil a napísal. Samozrejme publikácia vychádza z tých hlavných zásad, ktoré Korán zdôrazňuje vo svojich znameniach (veršoch).

¹ Abdulwahab Al-Sbenaty, Islam podstata náboženstva, vydal: JUDr. Abdulwahab Al-Sbenaty, 2019, www.koran.sk

Časom som zistil, že publikácia bola síce jednoduchá a nenáročná, ale je potrebné sa podrobnejšie zaoberať aj praktickou aplikáciou zásad v nej uvedených v našom každodennom živote. To je zámer predkladanej publikácie pod názvom Aplikácia základných zásad uvedených v Koráne v každodennom živote.

Dúfam, že sa touto stručnou publikáciou, ale hlavne s božou pomocou, dostanú čitatelia k lepšej a hlbšej aplikácie základných zásad vo svojom každodennom živote.

Abdulwahab Al-Sbenaty

1. Delenie základných zásad.

Na lepšiu aplikáciu základných zásad si ich skúsme rozdeliť a roztriediť do základných kategórií, ktoré by odrážali ich povahu, najmä z hľadiska stupňa ich záväznosti.

Samotné základné zásady si môžeme z hľadiska ich záväznosti rozdeliť do štyroch kategórií:

- a) Zákazy, arabsky muharaam alebo haram (حرام),
- b) Príkazy, arabsky avámer (أوامر),
- c) Povolenia, arabsky halal (حلال),
- d) Usmernenia, arabsky napr. mawiza (موعظة).

Vo vzťahu k zákazom, tie výslovne určujú, čo muslim nemá robiť. Tieto zákazy sa v Koráne zvyčajne začínajú slovami: „Je vám zakázané ..“, „Boh zakázal“ alebo to jednoznačne vyplýva z dikcie samotnej vety alebo sumáru znamení (veršov). Do tejto kategórie sa napr. zaraďujú zásady, ako sú nezabíjať alebo netrestať bez vážneho zákonného dôvodu, nekradnúť, nekonzumovať určité

druhy mäsa a pod. Výslovných zákazov je v Koráne len zopár.

Príkazy, ktoré výslovne určujú určité správanie, ktoré má muslim dodržiavať, sa v Koráne zvyčajne začínajú slovami: „Bol vám predpísaný ...“, „Boh vám prikazuje ...“ alebo to jednoznačne vyplýva z dikcie samotnej vety alebo sumáru znamení. Do tejto kategórie sa napr. zaraďujú zásady, ako sú dodržiavať spravodlivosť, postíť sa počas mesiaca Ramadan a pod.

Povolenia sú zvyčajne určité konkrétne výnimky zo zákazov alebo príkazov. Tých je taktiež len zopár v Koráne. Ide napr. o povolenie pre pútnikov jesť mäso rýb počas púte.

Usmernenia sú zásady, ktoré usmerňujú muslima, ako sa má správať v určitých prípadoch a situáciách. Ak by napr. veriteľ požičal dlžníkovi peniaze a dlžník by nevládal splatiť svoj dlh riadne a včas, je v Koráne dané usmernenie, ktoré hovorí, že poskytnúť dlžníkovi dodatočnú lehotu na splatenie dlhu alebo dokonca mu dlh odpustiť, patrí medzi dobré konanie, ktorými veriteľ môže získať božiu spokojnosť.

Podľa toho, či ide o zákazy, príkazy, povolenia alebo usmernenia, sa aj stupňuje odmena za ich dodržiavanie alebo trest za ich porušenie. Môže ísť o

- a) Nedodržanie zákazu,
- b) Nedodržanie príkazu,
- c) Zakazovanie povolenia, alebo
- d) Nerešpektovanie usmernenia.

Korán delí porušenie základných zásad a ostatných čiastočných odvodených ustanovení na tieto hlavné stupne porušenia

- a) Hriechy a zlé skutky (zunúb - ذنوب),
- b) Neposlušnosť (masija - معصية),
- c) Previnenia, ktorých sa dopúšťajú previnilci (mužrimún - مجرمون).

2. Mechanizmus vzájomného fungovania a interakcie základných zásad.

Ako základné zásady fungujú jednotlivo a spoločne vo vzájomnej interakcii?

Základné zásady sú spoločne prepojené. Sú navzájom späté a nadväzujú na seba. Ich porušenie môže viesť k hriechom, zlým skutkom, neposlušnosti alebo previneniu.

Jedna zo základných zásad je zásada spravodlivosti. Táto zásada hovorí, že človek by mal byť spravodlivý a mal by dbať o to, aby sa spravodlivo správal a aby spravodlivosť podporoval. Čo je spravodlivosť a čo predstavuje spravodlivé správanie a konanie, je azda každému jasné.

Vo vzťahu k spravodlivosti ale Korán určuje aj niektoré špecifické ustanovenia. Napríklad znamenie č. 8 piatej kapitoly hovorí: **Vy, ktorí ste uverili, buďte ľuďmi zachovávajúcimi to, čo Boh uložil, svedkami**

spravodlivými (ktorí spravodlivo a pravdovravne svedčia). **A nech vás nepodnieti nepriateľstvo k určitým ľuďom** (k vašim nepriateľom) **k tomu, aby ste boli nespravodliví** (dbajte na to, aby ste boli spravodliví vždy a všade, vrátane spravodlivosti k vašim nepriateľom). **Buďte spravodliví, je to bližšie k bohobojnosti. A bojte sa Boha. Ved' Boh dobre vie všetko o tom, čo konáte.** V tomto znamení sa do vzájomnej interakcie spája niekoľko základných zásad, ide o

- zásadu viery,
- zásadu spravodlivosti,
- zásadu Chrániť samého seba a všetko, čo Boh uložil, že sa má chrániť,
- zásadu bohobojnosti,
- zásadu pravdovravnosti,
- zásadu striedmosti,
- zásadu dodržiavania sľubov,
- zásadu dodržiavania prísahy a záväzkov,
- zásadu nešíriť skazu na zemi,
- niektoré ďalšie zásady.

Všetky uvedené zásady sa spojili v uvedenom znamení. Znamenie začína tým, že spája dokopy tri zásady, a to zásadu viery, zásadu chrániť všetko, čo Boh

uložil, že sa má chrániť a zásadu spravodlivosti, pričom všetky tri základné zásady sa spájajú so svedeckou výpoveďou. To znamená, že ústredným bodom je v uvedenej vete svedecká výpoveď – svedectvo o niečom. Ak je niekto veriaci, potom by mal zachovávať vo všeobecnosti to, čo Boh uložil, t.j. všetky zásady, pričom vo vzťahu k svedectvu je zdôraznená spravodlivosť. Prečo sa tu popri zásade viery kladie dôraz konkrétne na spravodlivosť. Je tomu zrejme tak preto, že pokiaľ by nebola svedecká výpoveď podaná presne tak, ako má (popísané len to, čo sa stalo a čo svedok skutočne videl), mohlo by dôjsť ku krivde. Tak napríklad, ak sa dvaja sporia o niečom a svedok by nepodal svedectvo tak, ako by mal (nevypovedal by presne o tom, čoho bol svedkom), potom by mohla vzniknúť krivda na jednej alebo druhej strane. Krivdy sa nemusíme dopustiť len voči strane o ktorej si myslíme, že je tá slabšia, ale aj voči strane o ktorej si myslíme, že je silnejšia, pokiaľ jej uberieme naším svedectvom z jej práva. K uvedeným trom základným zásadám, znamenanie pripája ďalšie, keď hovorí, že vo vzťahu k svedectvu sa majú uplatniť zásady **pravdovravnosti**, ktorá hovorí, že sa má vypovedať pravda, **striedmosti**, ktorá hovorí, že sa nemá preháňať,

dodržiavania sľubov, ktorá hovorí, že ak niekto dal sľub má ho dodržať, **dodržiavanie prísah a záväzkov**, ktorá hovorí, že ak sa niekto k niečomu zaviazal, má to dodržať, t.j. ak niekto niečo dosvedčil a zaviazal sa byť toho svedkom, má o tom podať svedeckú výpoveď, keď je k tomu vyzvaný, **nešíriť skazu na zemi**, pretože porušením svedectva sa odopiera spravodlivosť, umocňuje sa krivda a tým sa šíri skaza na zemi. Uvedené zásady sa nesmú porušovať ani v prípade, ak je právo na strane niekoho, koho svedok nemá rád alebo je dokonca jeho nepriateľom. Svedčiť v prospech svojho nepriateľa alebo niekoho, koho svedok nemá rád, je ťažká záležitosť, ktorá vyžaduje obrovské duševné vypätie, aby to svedok zvládol. Práve to je zrejme dôvod, prečo znamenanie začína slovami „Vy, ktorí ste uverili ..“, potrebuje to totiž veľkú dávku viery, aby sa človek držal v danom prípade spravodlivosti. Zásada spravodlivosti sa tu spojila priamo so zásadou bohabojnosti, ktorá zdôrazňuje, že Boh o všetkom vie a všetko vidí, preto sa Jeho treba obávať a zásady, ktoré uložil neporušovať.

Skúsme si úpravu uvedenú v predchádzajúcom znamení predstaviť z opačného uhľa pohľadu, položením si otázky, čo je v uvedenom znamení nespravodlivé a vzdávať sa

od bohobojnosti? Odpoveď môže znieť, že je to svedectvo, ktoré neodráža presne to, čo sa stalo alebo čo bolo sľúbené alebo dohodnuté. Negatívne vymedzenie spravodlivosti – t.j. čo je nespravodlivé, nás vedie v konečnom dôsledku k lepšiemu spoznaniu toho, čo je spravodlivé a ako má spravodlivosť vyzeráť v našom každodennom živote.

Uvedeným spôsobom fungujú základné zásady obsiahnuté v Koráne. Každá z nich je samostatnou silnou zásadou, ktorá vedie muslima a určuje mu, čo je správne a čo nie. Vo vzťahu k určitému správaniu sa potom tieto zásady navzájom prelínajú, podporujú a dokresľujú celkový obraz tohto správania.

Medzi zásady, ktoré Korán určuje je zásada *Poctivo si zarábať* a vyhýbať sa nepoctivým zárobkom a ribá². Sem možno zaradiť aj zásadu *nekradnúť*, pretože krádež je v protiklade s poctivým zárobkom.

² Ribá, zjednodušene povedané, predstavuje úžeru a odplatné požičiavanie peňazí za úroky. Podrobnejšie o tom hovorí moja publikácia pod názvom *Úroky z pôžičiek a úverov podľa islamského náboženstva*, dostupná na bezplatné stiahnutie na mojej stránke www.koran.sk

Ak niekto ukradne, aké základné zásady tým poruší, resp. ktoré základné zásady nám tu vystupujú do popredia? Pokúsme sa celú situáciu rozobrať.

1. Človek, ktorý kradne sa dopúšťa krivdy sám voči sebe už samotným porušením základnej zásady určenej v Koráne,
2. Človek, ktorý kradne sa dopúšťa krivdy voči inému človeku, ktorému niečo neprávom vzal,
3. Človek, ktorý kradne sa dopúšťa krivdy voči spoločnosti v ktorej žije, pretože ju destabilizuje.

Uvedením konaním, ten, kto kradne, porušil zásadu spravodlivosti. Ak ukradol z dôvodov, ktoré zákon zaraďuje medzi poľahčujúce okolnosti (napr. ukradol od hladu), aj tak daný človek porušil zásadu spravodlivosti, avšak miera porušenia je slabšia. Ak ale ten, kto ukradol, nemal žiaden poľahčujúci dôvod, potom sa nedopúšťa len nespravodlivosti, ale už aj skazy na zemi (porušil základnú zásadu nešíriť skazu na zemi), čo je prísnejšia forma nespravodlivosti. Podľa stupňa závažnosti skutku sa potom určuje aj stupeň porušenia základných zásad, a tým aj spôsob, akým sa to dá odčiniť. Treba pritom zdôrazniť, že Korán neuznáva žiadnu spoveď niekomu inému než k

Bohu, preto Korán aj určuje spôsob, ako môže muslim odčiniť porušenie základných zásad.

Dôkladnejším spoznaním základných zásad a ostatných zásad uvedených v Koráne a ich hlbšie pochopenie, môže každý muslim dospieť k tomu, ako má žiť v každom okamihu svojho života v súlade s tým, čo Boh uložil v Koráne. Tak napríklad, Korán nehovorí o tom, aké motorové vozidlo si môže muslim kúpiť. Ale určuje minimálne dve základné zásady, ktoré možno na takúto kúpu uplatniť. Prvá zásada hovorí, že Islam nezakazuje človeku si užiť tento terajší život, druhá zásada je zásada striedmosti. K oboj z zásadám možno pridať ešte tretiu zásadu, ktorá hovorí, že muslim sa nemá povyšovať a nemá byť namyslený. Ak si chce muslim kúpiť motorové vozidlo, použitím len prvej zásady, má možnosť si kúpiť akékoľvek motorové vozidlo po ktorom by zatúžil. Tu ale prichádza základná zásada striedmosti, ktorá hovorí, že

- a) muslim by si mal kúpiť len to na čo má, t.j. musí vychádzať zo svojich finančných možností,
- b) muslim by si nemal brať úvery a pôžičky na veci, ktoré nevyhnutne nepotrebuje, nehovoriac o tom, ak ide o úvery a pôžičky s ribá,

c) muslim musí uprednostniť dôležité záležitosti pred menej dôležitými.

Ak ide o bohatého muslima, ktorý si môže dovoliť aj veľmi luxusné vozidlo bez toho, aby musel porušiť to, čo sme spomenuli, potom je tu zasa daná možnosť, aby si kúpil akékoľvek motorové vozidlo (prvá zásada). Tu ale prichádza otázka, na aký účel motorové vozidlo potrebuje? Prichádza tu základná zásada, ktorá hovorí, že muslim sa nemá povyšovať a nemá byť namyslený. Táto posledná zásada v podstate dokreslila hranice kúpy motorového vozidla. Ak muslim motorové vozidlo potrebuje, má dostatok financií si ho kúpiť, potom musí klásť dôraz na jeho praktické vlastnosti a na to, aký účel má plniť. Ak motorové vozidlo potrebuje do terénu, môže si kúpiť silné a aj drahšie terénne vozidlo. Ak ho potrebuje na rýchly presuň, môže si kúpiť rýchle a výkonné vozidlo, čo sa samozrejme odrazí na vyššej cene. Ak si ale kúpi drahé terénne vozidlo, ktoré nepotrebuje, potom porušil všetky uvedené tri základné zásady. Ak si kúpi športové motorové vozidlo, ktorého hodnota prevyšuje niekoľko násobne hodnotu bežných výkonných a silných motorových vozidiel nezvučnej značky, potom porušil uvedené základné zásady. Ak si do motorového vozidla

nainštaluje nákladné a nepotrebné súčasti a príslušenstvo, ako sú zlaté prvky, priveľmi drahú stereo techniku a pod., pričom si mohol postačiť s priemerom, potom porušil uvedené základné zásady. Pri každom type porušenia sa na porušené základné zásady nabaľujú ďalšie, ktoré porušenie ešte viac umocňujú.

Spôsob fungovania základných zásad v Koráne veľmi dobre chápali spoločníci proroka Muhammada, hlavne po jeho odchode z tohto života, keď sa už museli spoliehať sami na seba pri určovaní toho, čo im islam káže. Preto väčšia časť z ich radov žila jednoduchým, neokázalým životom a časť svojho života venovali pomáhaním ostatným a snahu o dodržiavanie zásad, ktoré Boh v Koráne určil.

Dodržiavanie alebo porušenie základných zásad je závislé hlavne od ich pochopenia a uvedomenia si princípu na ktorom fungujú. Napríklad, základná zásada v Koráne určuje povinný podiel na dedičstve pre muža aj ženu – povinný dedičský podiel. V niektorých prípadoch platí, že mužovi náleží dvojnásobný podiel ako žene. Ak sa muž dobrovoľne rozhodne, že žene dá rovnaký podiel, aký dostane on, neporuší sa tým žiadna základná zásada. Dokonca, ak je napríklad muž - brat bohatý a žena - sestra

chudobná a on jej dá rovnaký podiel, aký mu náleží na dedičstve, potom dodržal základnú zásadu, ktorá hovorí, že muslim sa má dobre správať k príbuzným, susedom, sirotám, biednym, chudobným a pocestným. Takýmto správaním brat dodrží dobrovoľne viac, ako je mu uložené, dodrží o jednu základnú zásadu viac, ako v danom prípade musel a má za to od Boha prisľúbenú odmenu. Ak ale muž – brat nedá žene – svojej sestre žiaden podiel na dedičstve, potom došlo k porušeniu uvedenej základnej zásady určujúcej zákonný povinný podiel na dedičstve pre ženu.

Dodržiavanie náboženstva vo všeobecnosti, jeho základných zásad, ostatných zásad a princípov, je niečo, čo islam od muslima vyžaduje. To znamená, že muslim by sa mal držať hlavne toho, čo mu náboženstvo ukladá a vyhýbať sa tomu, čo mu náboženstvo zakazuje. Zásady a princípy obsiahnuté v Koráne sú v tomto smere tie najpodstatnejšie, pretože sú uložené Bohom najvyšším. Základný prehľad týchto zásad a princípov som uviedol v mojej publikácii „Islam - podstata náboženstva“. Je tam stručný výpočet spolu so stručným výkladom ku každej základnej zásade. Aplikáciou týchto zásad v ich sumáre

na akúkoľvek otázku alebo životnú situáciu, by nám malo dať odpoveď na otázku: Ako sa pri určitej záležitosti alebo situácii zachovať. Samozrejme je nevyhnuté čítať Korán a všímať si tieto základné zásady všade, kde sa nachádzajú a umocniť tak v sebe pochopenie ich významu a aplikácie. Aplikáciou uvedených zásad nemusíme dospieť úplne k 100% zodpovedaniu otázky alebo situácie na ktorú potrebujem odpoveď, ale dostaneme sa k tomu podstatnému, t.j. ku konaniu, ktoré by nám malo do veľkej miery zaručiť, že sa nedopustíme hriechu, zlého skutku, neposlušnosti a previnenia.

Znamená Koránu č. 31-32, 53. kapitoly hovoria: **„Bohu náleží, čo je v nebesiach a čo je na zemi (On má všetko v moci). Odplatí tým, ktorí zlo páchali, to, čo konali (dá im to, čo si zaslúžia za zlo, ktorého sa dopustili) a odmení tých, ktorí dobro činili, dobrom, (31) Tých, ktorí sa vyhýbajú tým najväčším hriechom a nemravnostiam a (ak sa niečoho dopustia, tak) dopustia sa len malých prehreškov (tým sa dostane Božie odpustenie). Odpustenie od Pána tvojho veľa obsiahne. On (Boh) lepšie vie o vás (všetko), ved' vám dal vzniknúť zo zeme, a ved' ste boli plodmi v lonách svojich matiek. Preto nevychvaľujte (a neprehlasujte za**

bezhriešnych) **sami seba** (nech nik z vás nevychvaľuje sám seba a netvrdí, že je úplne čistý bez akéhokoľvek hriechu, pretože každý človek sa nejakého hriechu dopúšťa a rozdiel je len v tom, či ide o veľký hriech, alebo o malý prehrešok). **On** (Boh) **lepšie pozná toho, kto sa** (Boha a božieho hnevu) **obával. (32)**“

Znamenie hovorí, že tí, ktorí dobro činia sú tí, ktorí sa vyhýbajú tým najväčším hriechom a nemravnostiam a ak sa niečoho dopustia, tak len malé prehrešky. Muslim by sa nemal dopúšťať ani tých menších prehreškov, ale žiadneho človeka Boh nestvoril dokonalého, takže každý z nás zákonite porušuje z času načas niečo. Podstata však spočíva, ako uvedené znamenie uvádza, v charaktere porušenia. Či ide o zásadné porušenie alebo o malý prehrešok. Práve aplikácia základných zásad obsiahnutých v Koráne a zásad pod ne pridružených, by nám malo zabezpečiť, že sa nedopustíme tých väčších hriechov, neposlušnosti alebo previnení. Ako príklad si môžeme uviesť základnú zásadu „Dodržiavať sľuby, prísahy a záväzky.“ Niekedy sa stane, že človek v bežnej reči použije prísahu, ktorú ale nemyslí vážne. Ak ide o niečo, nedodržanie čoho nikomu neuškodí, tak neúmyselným vyslovením takejto prísahy alebo jej

nedodržaním sa nedopustí ten, kto prísahu vyslovil, vážnejšieho hriechu. Prisahať by sa malo v zásade len na vážne a dôležité záležitosti, aby sa zachovala vážnosť a dôveryhodnosť prísahy, ale niekedy sa stane, že ju ľudia použijú aj na nepodstatné záležitosti. Ako príklad môžem uviesť, keď niekto niekoho pozve na večeru, ale pozvaný (z dôvod napr. že vie o nepriaznivých finančných pomeroch pozývajúceho sa) sa ospravedlní a odprisahať (bez zámeru prisahať), že nie je hladný. Ide síce o porušenie základnej zásady, ale v tomto prípade sa nikomu neuškodilo a prísaha vzišla zo snahy neuložiť pozývajúceму bremeno, ktoré by ho zbytočne zaťažilo.

Naučiť sa, ako aplikovať základné zásady obsiahnuté v Koráne, dá muslimovi okrem iného aj veľkú slobodu vo svojom náboženstve. Pochopí jeho podstatu, ale pritom sa oslobodí od závislosti od rôznych nábožensko-právnych stanovísk, ktorých množstvo je pre bežného muslima častokrát veľkou záťažou. Keď poznáte základnú zásadu, môžete si v Koráne ľahšie nájsť odpoveď na otázku, kedy by došlo k jej porušeniu a ak by došlo k jej porušeniu, ako to odčiniť. Samozrejme odpustenie porušenia závisí od Boha najvyššieho, ale Boh

nám zoslal v Koráne, ako odčiniť takéto porušenia. Napríklad v znamení č. 3:58 kapitoly Koránu bolo zoslané: „**Tí, ktorí hovoria svojim ženám (manželkám), že sú pre nich zakázané ako chrbty svojich matiek** (že sa ich už viac nedotknú) **a potom by chceli odvolať, čo povedali** (oľutovať to a odčiniť), **nech oslobodia otroka ešte pred tým, než by sa** (manželia) **jeden druhého dotkli. Týmto ste poučení** (ako máte postupovať a že sa k takémuto niečomu nemáte vracat'). **Boh o tom, čo konáte, dobre vie.**“ Táto úprava spadá pod dve základné zásady: 1. Dobre sa správať k príbuzným, susedom, sirotám, biednym, chudobným a pocestným, 2. Chrániť samého seba a všetko, čo Boh uložil, že sa má chrániť. Boh v Koráne uložil, že akýkoľvek pohlavný styk medzi mužom a ženou sa má odohrávať v rámci manželstva. Takže, pokiaľ to muslim dodržiava, chráni samého seba pred porušením tohto ustanovenia a chráni aj iných (manželku) pred jeho porušením. Manželka patrí do kategórie najbližšieho príbuzenstva. Na strane druhej znamenie hovorí o vyslovenie prísahy, pričom základná zásada hovorí, že sa majú dodržiavať sľuby, prísahy a záväzky. Ak identifikujeme základné zásady v tomto prípade, tak zistíme, že v takomto prípade síce došlo k porušeniu

citovanej základnej zásady (dodržiavať sľuby, prísahy a záväzky), avšak dodržaním takejto prísahy by došlo súčasne k porušeniu prvej aj druhej zásady. Preto Boh určil v takomto prípade východisko, ako sa spod prísahy oslobodiť, a to oslobodením niekoho, kto je v stave neslobody – otroctva.

Ako ďalší príklad nám môže poslúžiť púť do Mekky. Púť do Mekky má svoje presne stanovené rituály. Medzi ne patrí čas, keď si má pútnik skrátiť vlasy alebo oholiť hlavu. Ak by pútnik mohol púť dokončiť bez ťažkostí, nemal by si strihať vlasy alebo holiť hlavu, pokým nevykoná obetovanie na určenom mieste. Výnimku z tohto rituálu majú tí, ktorí sú chorí alebo ktorí majú chorú pokožku na hlave a musia si vlasy dať ostrihať i počas púte. Títo chorí ale takéto porušenie musia odčiniť pôstom alebo milodarom, ktorý spočíva v nakrmení šiestich biednych ľudí, alebo obetovaním obete (určeného druhu dobytká) a rozdáním jej mäsa chudobným podľa zásad na to stanovených. Odčinenie takéhoto porušenia rituálu je určené v znamení 2:196, ktoré hovorí: **Dokončíte** (oboje) **púť i umru** (umra je púť vykonaná mimo obdobia, určeného na púť, ktorá má aj odlišné rituály) **určenú Bohu** (púť i umru, ktorú vykonávate pre získanie Božej

spokojnosti, treba vždy skompletizovať so všetkým, čo k nim náleží). **Ak by ste ale boli stiesnení** (ak by vám bolo znemožnené púť alebo umru skompletizovať pre chorobu alebo existenciu nepriateľa), **tak obetujte** (akúkoľvek **obet', ktorá by vám bola dostupná**. (Jedna zo zásad zavŕšenia púte je obetovanie zvierat.) **A nehoľte si hlavy, pokiaľ sa obeť nedostane na určené miesto** (ďalšia zo záverečných rituálov púte je ostrihať si vlasy alebo oholiť si hlavu, to sa však môže urobiť až po vykonaní obete). **Kto by z vás ale bol chorý alebo by pociťoval niečo nepríjemné a bolestivé na hlave** (mal by na hlave nejakú kožnú chorobu, vši a pod., a preto si hlavu oholil ešte pred rituálom obetovania), **ten nedodržanie tohto príkazu odčiní pôstom, alebo milodarom, alebo obetovaním obete** (keď tak pútnik urobí, potom sa porušenie tohto rituálu púte scelí a púť je od neho prijatá ako kompletná). **Keď by ste už boli v bezpečí** (pred nepriateľom alebo by ste vyzdraveli), **tak ten, kto by si užil umru až do času (začatia) púte** (kto by vykonal umru a po jej ukončení by si zaobstarával iné záležitosti, ktoré sa počas púte nepovoľujú, a to až dotedy, kým nepríde čas vykonania púte a chcel by púť vykonať), **nech obetuje** (akúkoľvek **dostupnú obeť**. **Kto by však (obeť) nenašiel, nech sa**

postí tri dni počas púte a sedem (dní), keď sa (z nej) vrátite (späť domov); to je desať (dní) úplných (ktoré by sa mal postiť a tak toto porušenie odčiniť). To platí pre toho, čia rodina nežije v blízkosti Posvätnej mešity. A bojte sa Boha a vedzte, že Boh je prísny v trestaní (toho, kto zámerne porušuje pravidlá, ktoré On stanovil).

Príkladov toho, čo sa nemá porušiť je viac a niekde nájdeme aj spôsoby, ako to odčiniť. Podstatné ale je, že Korán nás učí základné zásady a princípy a v rámci nich aj ostatné zásady. Učí nás, ako fungujú a ako si v rámci nich máme zorganizovať náš terajší život tak, aby sme mali nádej, že budeme po ňom pokračovať do lepšieho života. Jediná záruka takejto nádeje je, že sa budeme snažiť týmito zásadami riadiť v našom terajšom živote. Posúdenie našich snáh a konaní potom je už závislé len od Boha nad ktorým vyššieho niet.

Základné zásady a princípy, vrátane ostatných zásad, nájdeme v Koráne. Preto je nevyhnutné Korán čítať a pochopiť ho. Na uľahčenie orientácie v týchto základných zásadách som sa pokúsil zosumarizovať tie najzákladnejšie z nich vo svojej publikácii Islam podstata náboženstva. Tieto základné zásady ale treba aplikovať v

každodennom živote a vedieť, ako ich aplikovať. Práve na to má poslúžiť predkladaná publikácia.

3. Základné zásady v Koráne.

Ako som uviedol, v publikácii Islam podstata náboženstva, nájde čitateľ základné zásady sprevádzané aj určitým stručným výkladom. Považujem však za užitočné ich uviesť aj v tejto publikácii. Výklad k nim už ale čitateľ nájde v uvedenej publikácii, ale hlavne v samotnom Koráne, kde si ich treba všímať pri jeho čítaní. Základnými zásadami sú najmä:

Vopred dané zásady a pravidlá riadia život od počiatku.

Boh stanovil zásady, ktorými sa riadi náš život i všetko okolo nás.

Zásada spravodlivosti je spojovacia zásada duchovného a svetského života.

Spravodlivosť znamená neporušovať Bohom stanovené základné zásady.

Duchovný život človeka sa sústreďuje kolo oddanosti človeka Bohu.

Človek má len malý priestor rozhodovania, ale o to podstatnejší.

Človek bol Bohom stvorený na určitý konkrétny účel, aby Boha uctieval a žil v súlade s tým, čo Boh určil.

Boh človeka dočasne umiestnil do terajšieho života, aby človek dozrel a pochopil, že to, čo preňho Boh vybral je vždy lepšie, než čokoľvek, čo by si človek sám pre seba zvolil.

Postavenie Satana a človeku pred Bohom je postavenie poddaných pred Stvoriteľom; je to postavenie tých, ktorí dostávajú obmedzenú moc pred tým, kto všetku moc má, prideluje ju a určuje jej rozsah a hranice.

Terajší život je odpoveďou na jednu z najzakladanejších otázok nášho bytia.

Viera v Boha, v anjelov, v knihy Bohom zoslané, v poslov Bohom vybraných a v súdny deň, že nastane – viera v základné články viery.

Modlenie, Zakat, pôst a púť predstavujú základné náboženské úkony.

Zásady obsiahnuté v Koráne sú základom duchovného aj svetského života.

Byť Bohabojný.

Vďačnosť Bohu.

Usilovať sa o cestu, ktorú Boh určil.

Chrániť samého seba a všetko, čo Boh uložil, že sa má chrániť.

Neprekračovať hranice Bohom určené.

Terajší život určuje, kam bude každý z nás pokračovať.

Zásada individuálnej zodpovednosti.

Vyhýbat' sa hriechom.

Sloboda viery a náboženského vyznania.

Vážiť si ľudský život a nezabíjať človeka alebo živú dušu nespravodlivo alebo bezdôvodne.

Spravovanie vecí verých na základe vzájomného poradenstva.

Všetka potrava je dovolená okrem tej, ktorú Boh v Koráne zakázal.

Intímny vzťah muža a ženy len v rámci manželstva.

Určenie podielu na dedičstve – dedičské právo.

Pravdovravnosť.

Striedmosť.

Nezrádzať.

Neohovárať.

Nepovyšovať sa a nebyť namyslený.

Odpúšťanie a prepáčenie iným.

Trpezlivosť.

Hovoriť dobré slová.

Vyhýbať sa pokrytectvu.

Dodržiavať sľuby, prisahy a záväzky.

Čestnosť a vracať zverenú veci.

Nešíriť skazu na zemi.

Odvracat' dobrým skutkom ten zlý.

Nabádat' na chvályhodné veci a odrádzať od odsúdeniahodných vecí.

Poctivo si zarábať a vyhýbať sa nepoctivým zárobkom a ribá.

Nepodplácať.

Finančne pomáhať ostatným v rámci svojich možnosti.

Dobre sa správať k rodičom.

Dobre sa správať k príbuzným, susedom, sirotám, biednym, chudobným a pocestným.

Tolerancia a znášanlivosť voči ostatným ľuďom.

Dôverné vzťahy aj s nemuslimami.

Islam nezakazuje človeku si užiť tento terajší život.

Základné zásady v Koráne spájajú duchovný život s každodenným životom.

Použitá literatúra.

1. Preklad Koránu do slovenského jazyka, preložil: Abdulwahab Al-Sbenaty, vydal: LEVANT consulting, s.r.o., tretie vydanie 2015. Elektronická verzia je dostupná na voľné stiahnutie na stránke autora www.koran.sk
2. Abdulwahab Al-Sbenaty, Islam podstata náboženstva, vydal: JUDr. Abdulwahab Al-Sbenaty, 2019, www.koran.sk.

Z publikácii autora.

1. Korán, Preklad do slovenského jazyka s vysvetlivkami a výkladom, preložil: Abdulwahab Al-Sbenaty, ALJA, s.r.o., Bratislava 2008 v znení nasledujúcich vydaní.
2. Korán - tridsiata časť v slovenskom jazyku s vysvetlivkami, preložil: Abdulwahab Al-Sbenaty, SEA, 1997.
3. Abdulwahab Al-Sbenaty, Manželstvo v islame, ALJA, s.r.o., 1998.
4. Abdulwahab Al-Sbenaty, Niektoré črty osobnosti a života proroka Muhammada, 1998.
5. Abdulwahab Al-Sbenaty, Korán o Márii a Ježišovi, ALJA, s.r.o., 2000.
6. Abdulwahab Al-Sbenaty, Korán z pohľadu vedy o Koráne, ALJA, s.r.o., 2001.
7. Abdulwahab Al-Sbenaty, Islam – viera a náboženstvo, ALJA, s.r.o., Bratislava 2002.
8. Abdulwahab Al-Sbenaty, Islamské právo (oblasť mieru a vojny), ALJA, s.r.o., prvé vydanie vyšlo v roku 2003.

9. Abdulwahab Al-Sbenaty, Politický systém a náboženská sloboda podľa islamského náboženstva, ALJA, s.r.o., prvé vydanie vyšlo v roku 2011.
10. Abdulwahab Al-Sbenaty, Manželstvo a rozvod podľa islamského náboženstva, islamského práva a podľa právnych úprav niektorých islamských krajín, LEVANT consulting, s.r.o., prvé vydanie vyšlo v roku 2013.
11. Abdulwahab Al-Sbenaty, Život a smrť, posledné dni človeka v tomto živote a proces pochovávanía, LEVANT consulting, s.r.o., prvé vydanie vyšlo v roku 2013.
12. Abdulwahab Al-Sbenaty, Modlenie podľa islamského náboženstva, LEVANT consulting, s.r.o., prvé vydanie vyšlo v roku 2016.
13. Abdulwahab Al-Sbenaty, O veku Ajše manželky proroka Muhammada, keď sa za proroka vydala, LEVANT consulting, s.r.o., prvé vydanie vyšlo v roku 2016.
14. Abdulwahab Al-Sbenaty, Ramadan mesiac pôstu, LEVANT consulting, s.r.o., prvé vydanie vyšlo v roku 2016.
15. Abdulwahab Al-Sbenaty, Prvý štát muslimov založený za života proroka Muhammada a prvých štyroch kalifov, vydal: Abdulwahab Al-Sbenaty, prvé vydanie 2017.

16. Abdulwahab Al-Sbenaty, Dedičské právo podľa islamského náboženstva a islamského práva, vydal: Abdulwahab Al-Sbenaty, prvé vydanie 2019.

17. Abdulwahab Al-Sbenaty, Ako sme prekladali Korán do slovenského jazyka, vydal: Abdulwahab Al-Sbenaty, prvé vydanie 2019.

18. Abdulwahab Al-Sbenaty, Islam, podstata náboženstva, vydal: Abdulwahab Al-Sbenaty, prvé vydanie 2019.

19. Abdulwahab Al-Sbenaty, Fatwa a právne stanoviská, vydal: Abdulwahab Al-Sbenaty, prvé vydanie 2021.

20. Abdulwahab Al-Sbenaty, Úroky z pôžičiek a úverov podľa islamského náboženstva a základná charakteristika islamského bankového systému, vydal: Abdulwahab Al-Sbenaty, prvé vydanie 2021.

21. Abdulwahab Al-Sbenaty, Riešenie manželských sporov manželom podľa základných prameňov islamského náboženstva, vydal: JUDr. Abdulwahab Al-Sbenaty, prvé vydanie 2022.

Publikácie o islamskom náboženstve, vrátane prekladu Koránu do slovenského jazyka s výkladom, nájdete na stiahnutie na web stránke autora www.koran.sk.

Publikácie si môžete stiahnuť elektronicky priamo zo stránky bezplatne.
